

ת"ד 6361/10-13 - מדינת ישראל נגד אלטורי אכרם

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 6361-10-13 מדינת ישראל נ' אכרם

בפני	כב' השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דמרי - פרקליטות מחוז הדרום
נגד	
נאשמים	אלטורי אכרם ע"י ב"כ עו"ד אבו גרה

גזר דין

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון עם המדינה בביצוע עבירה בניגוד לתקנה 64(ד) בתקנות התעבורה.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, שרת הנאשם בזמן התאונה בתפקיד כמתנדב של משטרת ישראל ובזמן התאונה נהג ברכב משטרה במסגרת תפקידו.

התאונה נגרמה כתוצאה מאי ציות של הנאשם לתמרור 302 וכתוצאה ממנה נגרמו חבלות קלות למעורבים ונגרם נזק לרכוש.

הצדדים הציגו הסדר טיעון לפיו הנאשם לקח אחריות והודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן.

המדינה עותרת לפסילה לתקופה של 3 חודשים בעוד הנאשם יהיה רשאי לבקש להימנע מכל פסילה.

בנוסף, סוכם על ענישה הכוללת פסילה מותנית וקנס בשיעורים אותם יקבע בית המשפט.

הסדר זה נחתם ע"י הצדדים והוגש לבית המשפט.

ביום 15.1.14 טענו הצדדים לעונש בפני לאחר שנרשמה הרשעת הנאשם.

ב"כ המדינה הציג עבר תעבורתי קל מאד הכולל 2 עבירות קנס על פניו ותק נהיגה של 6 שנים.

לשיטת התביעה אין הצדקה חריגה מרף ענישת המינימום. אף שהנאשם משמש בתפקיד שלו זיקה ישירה לבטחון של קיבוץ להב, סבורה המדינה שאין בכך משום הצדקה לביטול הפסילה, לקיצורה או לסיווגה.

ההגנה מצידה הגישה בשלב הטיעונים לעונש מכתב אותו כתב רס"מ שלום טובים (שאף הגיע בעצמו לדיון בפניו) לפיו הנאשם הינו ציר מרכזי בביטחון קיבוץ להב.

בהתאם לנתונים שנמסרו לבית המשפט, משמש הנאשם בשנים האחרונות כמתנדב במג"ב ואחראי אישית לאבטחה של קו התפר ושמירה על יישובי האזור.

לנאשם (כפועל יוצא של תפקידו) רישיון נהיגה משטרתי ולאחר התאונה שללה המשטרה מיוזמתה את רישיונו המשטרתי למשך חצי שנה (הוצג אישור רלוונטי).

רב"ש קיבוץ להב הדגיש במכתבו את תרומת הנאשם ומשפחתו לביטחון האזור.

כן הסביר כי במסגרת תפקידי הנאשם אבטחת גנים ובתי ספר בישוב להב וזאת מעבר לאבטחת קו התפר כאשר הוא נוהג ברכב הביטחון של הישוב.

דין והכרעה -

מתחם הענישה ביחס לעבירה בניגוד לתקנה 64(ד) כאשר המדובר בתאונת דרכים בה לא נגרמו חבלות של ממש מתחיל ב- 3 חודשי פסילה ומגיע עד ל- 5 חודשים בנסיבות קיצוניות.

לבית המשפט ניתנה סמכות בחוק לחרוג מגבולות המתחם כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת.

גם המדינה עצמה הבינה כי בפרשה זו מתקיימות נסיבות מיוחדות, שכן במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעה עם הנאשם, הסכימה כי הנאשם יוכל לבקש שלא תיגזר עליו פסילה כלל.

בהסכמה זו של המדינה, הסכימה היא למעשה כי סיטואציה בה יחליט בית המשפט שלא לגזור פסילה כלל תהיה עדיין בגדרו של הסדר הטיעון, ואין בקביעת עונש מסוג זה משום חריגה מההסדר המוסכם.

המדינה אמנם בטיעוניה ביקשה את בית המשפט לקבל את הרף העליון של הסדר הטיעון שהוא גם הרף התחתון של מתחם הענישה הנוהג.

שקלתי את טיעוני הצדדים ולהלן החלטתי:

הנאשם בפרשה זו נורמטיבי לחלוטין, ולקח אחריות מלאה ביחס לגרימת התאונה.

מכתב האישום המקורי מחקה המדינה עבירה של נהיגה בקלות ראש, ובסופו של יום הורשע הנאשם בכך כי לא ציית לתמרור 302 וגרם לתאונה קלה.

אין המדובר באירוע בו נגרמו חבלות של ממש כהגדרתן בחוק.

אין לנאשם כל עבר תעבורתי מכביד ולא ניתן להגדירו כנהג מסוכן.

מן המסמכים שהציגה ההגנה (וגם בהתאם לנוכחותו של רב"ש להב שנכח בדיון עצמו) עולה כי לנאשם ספציפי זה רקע התנדבותי עשיר במג"ב במסגרת פעילות ביטחונית לטובת המדינה.

אין המדובר בעניין של מה בכך, שכן בהתאם למסמכים שהציגה ההגנה, סובל קיבוץ להב מגנבות חוזרות של בעלי חיים ומפגיעות רכוש כמעט על בסיס יומי.

נוכחות ותפקודו של הנאשם חיונית לביטחון הישוב, ויש לקחת שיקול זה כשיקול ממשי עת יגזר עונשו של הנאשם.

עקרון ההלימה חשוב ומרכזי אך אין הוא חזות הכל.

על תמהיל הענישה לתת מענה לעקרון ההלימה תוך התחשבות באינטרס הציבורי ובשאלה איזו תועלת מול נזק תגרם הענישה במקרה ספציפי נתון.

על הנאשם להיענש בגין התנהגותו במקרה ספציפי זה, יחד עם זאת, ניתן לייצר ענישה בה רכיב הפסילה יהיה מתון יותר כאשר נגד הקיצור ברכיב זה יוחמרו רכיבי הענישה האחרים.

באופן זה, הפגיעה בבטחונו של הישוב להב תצומצם ובמקביל עקרון ההלימה לא יפגע.

ניתן לבצע איזון זה ביתר קלות כאשר המדינה עצמה הסכימה במסגרת הסדר כי רכיב הפסילה ינוע בין 0 ל- 3 חודשים.

אין אני סבור כי ראוי לסיים פרשה זו ללא פסילה כלל.

הנאשם נהג רכב ולא ציית לתמרור אשר חייב מתן זכות קדימה. ממתנדב משטרה נדרשת התנהגות ברף זהירות שהוא אף גבוה מאזרח מן השורה. מתנדבי משטרה אמורים לתת דוגמה בהתנהגותם, ולכן חריגה מהתנהגות זהירה ונורמטיבית מחייבת בעיני רכיב של פסילה בפועל ולו לתקופה קצרה.

באיזון המתבקש, אני סבור כי תקופת פסילה בת חודש אחד לצד קנס ופסילה מותנית ארוכה, ישקפו את תמהיל הענישה הנכון לנתונים הספציפיים של פרשה זו.

אין המדובר בשינוי של רף הענישה הנוהג או בשינוי של מתחם הענישה.

המדובר בהחלטה נקודתית לפרשה ספציפית זו ואין בה כדי ליצור תקדים למקרים אחרים שכן תמהיל הענישה שיקבע להלן הוא תמהיל ייחודי לנסיבות המיוחדות שהציגה ההגנה בפרשה זו.

אני מקבל את התנגדות המדינה לסיווג הפסילה. סיווג דרגת או סוג הרישיון בפרשה זו יעקר את הענישה מתוכן ולכן אני מחליט לדחות הצעה זו.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך 1200 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רישיון הנהיגה לתקופה של 1 חודשים.

רישיון הנהיגה יופקד תוך 90 יום מהיום במזכירות בית המשפט ואם לא יעשה כן יחשב

הנאשם פסול מלנהוג אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ט' אדר תשע"ד, 09 פברואר 2014, בנוכחות
הצדדים.